

ת"פ 43762/06/21 - מדינת ישראל נגד טאלב אבו סלמי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 43762-06-21 מדינת ישראל נ' אבו סלמי

בפני	כבוד השופטת בכירה שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	טאלב אבו סלמי

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון ועל יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם והמתלוננת נשואים והורים לילדים ומתגוררים ברהט. בתאריך 03/06/2021 תקף הנאשם את המתלוננת על רקע דרישתה כי יחזיר 2,000 ₪ שלקח ממנה והנאשם סירב לעשות כן. על פי העובדות, לאחר שהתגלע הוויכוח בין ה שניים, נגשה המתלוננת למטבח, הנאשם ניגש אליה, תפס בידה וגרר אותה לחדר הילדים שם הכה באמצעות אגרופו בעינה הימנית ובאמצעות כבל מחשב הצליף בחלקי גופה וזרק עליה מאוורר שפגע בכתף ימין של המתלוננת. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות נפיחות מתחת לעין ימין וסימנים אדומים ושפשופים בכתף.

תסקירי שירות מבחן וההליך הטיפולי

2. תסקיר ראשון הוגש ביום 20.03.2022 והוא מבוסס על פגישה של שירות המבחן עם הנאשם והמתלוננת, עיון בפרוטוקול הדיון, כתב האישום המתוקן מסמכים שהעביר הנאשם לעיון השירות.

מהתסקיר נלמד כי הנאשם יליד 1983, והוא והמתלוננת הורים לתשעה ילדים. הנאשם שוהה במעצר בית לילי בעיר רמלה תחת פיקוחם של קרובי משפחה כשבמהלך היום עובד בחברה שבבעלותו, שמשרדיה בעיר רהט. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-9 אחים. הנאשם שיתף כי בשנת 2009 אביו נרצח בעקבות נקמת דם במסגרת סכסוך משפחתי ותיאר אירוע משברי שפקד את משפחתו והוביל להחלטה המשפחתית להפסיק סכסוך משפחתי שעבר מדור לדור ולערוך הסכם סולחה. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, בשל מצב כלכלי קשה ובעקבות סכסוך משפחתי אלים עם משפחה מורחבת אחרת, העדיף אביו שיעבוד תחת פיקוחו. בהמשך, הקים הנאשם את העסק העצמאי שבבעלותו כיום והוא עובד בשיתוף פעולה עם משרד הביטחון ומשרדים ממשלתיים בארץ ובחו"ל.

באשר ליחסיו עם אשתו, נפגעת העבירה בתיק, שיתף כי הם בזוגיות למעלה מ-20 שנה, לדבריו, בתקופה שקדמה לאירוע העבירה ומאז תחילת מגפת הקורונה הוא היה שרוי בלחץ כלכלי ורגשי בשל מעמסת עבודתו וקשיים כלכליים אשר היוו רקע לקונפליקטים רבים ביניהם. מצבים אלו הסתיימו לרוב בוויכוח קולני. בהתייחס לעבירה בתיק הנוכחי, תחילה התקשה הנאשם להודות בביצועה ומסר כי כתוצאה מוויכוח שהתגלע ביניהם והסלים סטר למתלוננת. בהמשך, הודה בביצוע העבירה כמתואר בכתב האישום, והסביר כי הרקע הוא בוויכוח שפרץ נוכח חוסר הסכמה על עניין כלכלי ותחושתו כי המתלוננת אינה מגלה הבנה למצבו. **לדבריו, חש תסכול וחוסר אונים מול בקשת אשתו בשילוב הקשיים והמשברים עמו התמודד באותה תקופה, ואלו הובילו להתנהגותו האלימה, המאיימת והפוגענית ללא שנתן דעתו לפגיעה שלו באשתו. כיום הנאשם מבין שנהג באופן אלים ופוגעני. הנאשם הביע צער על התנהגותו ומסר כי מעוניין לשקם את היחסים ביניהם, לרבות להעמיק בהבנה אודות התנהגותו ובאשר לדפוסיו האלימים במסגרת שילובו בהליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית.**

המתלוננת בת 41, בשיחה עם שירות המבחן **תיארה את הנאשם כאדם חיובי המחויב לפרנסת משפחתו וחינוך ילדיו. תיארה את המערכת הזוגיות עמו כמבוססת על אהבה ודאגה הדדית. לדבריה, חייהם הזוגיים התאפיינו בקבלה ודאגה, המתלוננת שללה יחסי קנאה וחשדנות מצדו כלפיה ושללה כל התנהגות פוגענית מצדו של הנאשם מלבד אירוע העבירה דנן.** עוד שיתפה המתלוננת, כי בתקופה קודם לכך חלה הידרדרות ביחסיהם הזוגיים בשל לחצים בעבודתו, כך שאירוע האלימות כלפיה היה על רקע מחלוקת ביניהם סביב עניין כספי.

בנוסף, שיתפה המתלוננת כי בשנת 2016 הגישה תלונת שווא במשטרה נגדו בגין התנהגות אלימה מצדו בשל רצונו להינשא לאישה נוספת. אשר לעבירות בהן הורשע בתיק דנן, **לסברתה מעצרו של הנאשם וריחוקו ממנה ומילדיו, חידדו עבורו את חומרת התנהגותו וכי הוא למד את הלך המתבקש לכך. לדבריה, בטוחה כי הנאשם לא יפגע בה בעתיד ואינה חשה באיום על חייה. עוד מסרה כי מעוניינת לחזור לקשר עמו ומחכה כי ישוב לביתם.** בהקשר לכך ששיתפה בקשיים עמו היא מתמודדת בעקבות הריחוק של הנאשם, בין היתר בהינתן כי כל מטלות הבית וגידול הילדים הינם מעמסה על כתפיה.

שירות המבחן התרשם מהמתלוננת כמי שמביעה אהבה והערכה כלפי בעלה, וכי ייתכן ובשל הגיבוי שקיבל ממשפחתה, התמקדותה כי מדובר באירוע חד פעמי והצורך שלה בחזרתו הביתה, מתקשה לבחון התנהגותו ומצבים העלולים לסכן אותה. עם זאת, הוסיף השירות כי המתלוננת לא שללה צורך בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית.

שירות המבחן הרשם כי הנאשם התקשה להפעיל שיקול דעת ולווסת דחפיו ולשלט בכעסיו באירוע, על רקע תקופה בה בני הזוג חוו משברים בחייהם האישיים והזוגיים שרוותה מתחים וקונפליקטים לאורך מספר חודשים. שירות המבחן התרשם כי התפרצותו האלימה יתכן וקשורה לחוסר היכולת שלו לשאת את המורכבות, **ויחד עם זאת בבחינת גורמי הסיכון העריך השירות כי רמת הסיכון להישנות להתנהגות אלימה בתוך מערכת יחסים - הינו נמוך.** מכאן, ובשים לב לסיכויי שיקום מהם התרשם השירות (יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, מחזיק בעמדות ותפיסות המשקפות תחושת הזדהות והשתייכות עם ערכים של חברה נורמטיבית, יכולת חיובית לתפקוד תקין ויצב בתחומים של משפחה ותעסוקה, גילוי של אחריות ומחויבות בתפקידיו השונים, העדר עבר פלילי וגורמים מרתיעים ומעוררי בחינה עצמית) - סבר היה שיש מקום לשקול שילובו בהליכי טיפול מותאמים לקשייו בוויסות רגשותיו במצבי קונפליקט לחץ ותסכול בתוך מערכת יחסים שיהיה בהם להפחית סיכון להתנהגות דומה בעתיד במידה והוא יצליח להתמסר לקשר הטיפולי. אשר על כן, הוצע לנאשם להשתלב בטיפול קבוצתי המיועד לגברים שנהגו

באלימות כלפי בת זוגו והנאשם הביע נכונות, והוא עתיד להשתלב בקבוצה הטיפולית החל מתאריך 23.03.2022. מכאן התבקשה דחייה עד לתום תקופת ההליך הטיפולי, שאז יגבש השירות המלצתו הסופית בהתאם. בנוסף, המליץ השירות על חזרת הנאשם להתגורר בביתו עם המתלוננת וילדיהם.

בקשת שירות המבחן נעתרה אך בקשר עם דחיית הדיון לצורך שילוב הנאשם בהליך טפולי **ותסקיר שני הוגש ביום 16.06.2022** וממנו נלמד כי הנאשם השתלב בקבוצה טפולית בתחום האלימות הזוגית, המתקיימת פעם בשבוע ועוסקת בתכנים טפוליים הקשורים למעשה העבירה, תקשורת ויחסים, ויסודות דחפים, תפיסת תפקיד והסתגלות למצבים משתנים, בדגש על יחסים זוגיים.

השירות מציין כי המשיב הגיע לכל המפגשים הקבוצתיים מיום שילובו בקבוצה, כולל מפגשים בחודש הרמאדן בהן ניתנת בחירה למטופלים המוסלמים שלא להגיע. עוד ציין כי הנאשם "הינו **משתתף דומיננטי ופעיל בקבוצה, משתף מאורח חייו, מסייע למשתתפים אחרים בהשתלבות בקבוצה, מקבל את כללי המסגרת הטיפולית ומשקיע מאמצים לעמוד במשימות הקבוצתיות והאישיות שהציב לעצמו**". השירות חזר והדגיש כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ופועל לשינוי דפוסי התנהגותו על ידי שיתוף בקבוצה, הקשבה לדברי חברי הקבוצה ומבטא רצון בהפנמה של כלים והתנהגויות מתקדמות במצבי סיכון.

השירות חזר וקיים שיחה נוספת פרטנית עם המתלוננת ממנה ניתן היה להתרשם כי היא שמחה על שבעלה השתלב בקבוצה וציינה כי היא תומכת בהמשכיות הטיפול והמעקב של שירות המבחן. המתלוננת חזרה לציין בפני השירות כי אינה חשה איום מצדו של בעלה כלפיה והיא סבורה כי ההרחקה הממושכת מהבית הציבה גבול להתנהגות אלימה והיא חשה בטוחה בחזרתו לחייהם המשותפים ולמגורים תחת אותה קורת גג. מכאן ולאחר שהשירות שב והעריך רמת סיכון נמוכה

להישנות התנהגות אלימה בתוך מערכת היחסים, בא בהמלצה להסתפק בענישה הכוללת השתתפות מאסר על תנאי כעונש צופה פני עתיד, התחייבות להימנע מעבירה וצו מבחן למשך שנה.

בתסקיר משלים נוסף מיום 03.10.2022 שירות המבחן עולה כי גם במהלך המפגשים הקבוצתיים שהתקיימו בחודש אוגוסט 2022 הנאשם גילה אחריות ומחויבות לטיפול הקבוצתי, שבין היתר התבטאו בכך שעמד בקשר טלפוני על מנת לברר באשר למועדי המפגשים וקיומם ובמהלך המפגשים שהתקיימו ועסקו בעיקר במעשה העבירה, העמיק בבחינה ובירור היחסים הזוגיים והמשפחתיים שלו. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את החשש מפני גזר הדין, לצד זאת, כי הוא המשיך בעבודתו כי הוא ממשיך לעבוד על בניית בית חדש למשפחה אשר צפוי להסתיים בקרוב. **שירות המבחן ערך שיחה נוספת שלישית עם אשתו של הנאשם, וזו חזרה על דבריה אשר לקשיים עמם היא מתמודדת נוכח הריחוק של הנאשם ממנה.**

השירות חזר והמליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי וציין כי הטלת צו של"צ אף אינה נדרשת במקרה זה, וכי הטלת עבודות שירות תהווה פגיעה במשפחה כולה, לרבות המתלוננת, אשתו של הנאשם.

ראיות טיעוני הצדדים לעונש

3. **התביעה, עו"ד גנית אטיאס,** בטיעוניה בכתב טענה לפגיעה משמעותית של הנאשם בערכים המוגנים נוכח מעשיו. נטען לאכזריות וברוטליות של הנאשם כלפי המתלוננת, היא אשתו, אם ילדיו, שכללו מכת אגרוף בעינה והצלפה באמצעות כבל בחלקי גופה, כשבהמשך הוסיף והשליך מאוורר לעברה שפגע בכתפה. התביעה הפנתה לתמונות החבלה (2/ת) ולתעודה רפואית. התביעה עמדה בטיעוניה על תופעת האלימות כלפי נשים, אשר הפכה למגיפה ממש ועל הצורך בענישה מוחשית ומשמעותית להרתעת היחיד והרבים, היא תרומתם של בתי המשפט בביעור מגיפה זו. התביעה עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם כך שינוע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל וביקשה לתמוך מתחם זה במקרים בפסיקה אליהם הפנתה בטיעוניה הכתובים.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם לו עתרה, ציינה בעובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם את עדות המתלוננת. עוד ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי והגם שהביאה בחשבון את המלצת שירות המבחן, עתרה להעמיד עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתרה.

בטיעוני על פה הפנתה לתסקיר הראשון שם בעמוד השני ציין השירות כי הנאשם תלה את ביטויי האלימות שלו בהתנהגות של המתלוננת עצמה, ואילו בעמוד השלישי של התסקיר נלמד כי הגם שעמדת המתלוננת חיובית, יש להביא בחשבון כי היא תלויה כלכלית בנאשם שהוא המפרנס היחיד. מכאן, שלדידה של התביעה, יש לקחת בערבון מוגבל את עמדת המתלוננת עוד הפנתה לתסקיר השני וטענה כי לדידה אין מדובר במי שעבר הליך טיפולי משמעותי וכי טרם סיים את ההליך הטיפולי, דהיינו הנאשם לא עומד בחריגים של סעיף 40 ד לחוק העונשין והפנתה לגז"ד מת"פ 49119-11-20, (השלום אילת).

ראיות וטיעוני ההגנה

4. כראיה לעונש העידה ההגנה את מר רון וייסגלאס אשר משמש כיועץ ומלווה עסקי של החברה בבעלות הנאשם משך 7 השנים האחרונות ואשר שימש עבורו כמפקח. מר וייסגלאס מסר כי במסגרת עבודתו מול הנאשם שהה עמו בחול מספר פעמים. "הנאשם הינו ראוי" אמר כשבהמשך הוסיף כי הנאשם הוא איש טוב. סיפר כי החברה נקלעה לקשיים מאוד קשים בתקופת הקורונה וכי הנאשם עבר אירועים מאוד קשים מה שנראה הוביל להתנהגות שאינה מאפיינת את הנאשם אותו הוא מכיר היטב בהינתן כי הוא שווה עמו יותר מאשר שהנאשם שווה בביתו לרבות שהייה רציפה של תקופות בנות מספר ימים בחו"ל בנוגע לעסקי. סיפר כי מכיר את המתלוננת מאירועים משפחתיים ושיחות של הנאשם על המשפחה, סיפר על ילדיו של הנאשם שלדעתו 4 מהם מוכשרים במיוחד (אלקטרוניקה ומתמטיקה) ועל תשומת הלב שמקדיש הנאשם בהשכלתם והכשרתם לחיים בחוגי העשרה וכדומה.

ב"כ הנאשם, עו"ד סמיר אבו עבד, בטיעונו לעונש עתר להתעלם מהפסיקה אליה הפנתה התביעה אשר לא טרחה ליידעו מראש בטיעוניה בכתב לרבות הגשת הפסיקה לעיונו מה שמנע ממנו התייחסות ספציפית.

ההגנה סבורה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם יכול ונוע בין מאסר על תנאי למספר חודשים של עבודות שירות ובקשה למקם עונשו של הנאשם רף התחתון של המתחם בהינתן ההליך הטיפולי שעבר.

ב"כ הנאשם בקש לתת משקל משמעותי להליך הטיפולי שעבר הנאשם אצל שירות המבחן וכעולה מהתסקרים שהגיש

השירות. עמד על נסיבותיו של הנאשם שהקים חברה המספקת מתכות ומתפקדת משנת 2006, כשבין לקוחותיה, משרד הביטחון, צה"ל והדגיש כי עבודה עם מוסדות אלו מחייבת עבר נקי וסיווג ביטחוני מאוד גבוה - מה שיש בו ללמד על הנאשם

טען לאירוע נקודתי במהלך 20 שנות זוגיות, אירוע בו אין חולק כשל הנאשם, התחרט, בקש סליחה והתגייס כולו להליך טיפולי משמעותי משהבין את החשיבות שבכך להמשך חייו המשותפים עם המתלוננת.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לעובדה כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריא לראשונה בחייו משך כחודשיים, ומעצר באיזוק אלקטרוני משך חודשיים נוספים כשלאחר מכן היה תחת תנאים מגבילים קשים שכללו הרחקה לא רק מביתו אלא גם מהעיר ממשפחתו ועבודתו משך חודשים רבים, כשבתקופה זו התגייס להליך הטיפולי למען עצמו ולמען משפחתו.

ב"כ הנאשם חידד בעובדה כי הנאשם בחר להגיע למפגשים אצל שירות המבחן גם בחודש הרמאדן, על מנת לשמור על הצרף הטיפולי ולהעמיק בו. בהקשר זה ביקש שיינתן משקל משמעותי לעמדת המתלוננת עמה נפגש השירות 3 פעמים ואשר מדברת בעד עצמה. עוד התייחס לרמת הסיכון הנמוכה להשנות העבירות אצל הנאשם כפי שעלה כבר בתסקיר הראשון, ללמד על כי אכן מדובר באירוע נקודתי, בתקופת הקורונה שהייתה קשה לכולם והנאשם בניהם בהינתן כי החברה שבבעלותו נקלעה לקשיים משמעותיים.

בסוף הדברים בקשה ההגנה לחרוג ממתחם העונש שיקבע בהתאם לסעיף 40 ד' משיקולי שיקום בהינתן כי הנאשם השתקם ולא רק כי קיים סיכוי גבוהה שישתקם ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

הנאשם בדבריו ציין כי הוא מחוייב למשפחתו, אוהב את אשתו, נמצא בהליך טיפולי ומבקש להמשיך בטיפול אצל שירות המבחן " אני רוצה לעשות שלום בית ולגדל את ילדיי, מי יגדל אותם? אני המפרנס היחידי בבית. אני עובר טיפול טוב ואני רוצה להמשיך עם הטיפול. אני גם עכשיו ממשיך בטיפול וגם ברמאדן הייתי. ביום ראשון הבא יש לי עוד מפגש ושירות המבחן אומר שאני אהיה בהליך טיפולי עוד שנה בצו מבחן".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. במעשי האלימות שנקט הנאשם נגד המתלוננת, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על גופה, שלומה, כבודה וזכותה להיות מוגנת ושלווה בכלל ובתוך ביתה בפרט. ידוע הוא כי אלימות בתוך המשפחה מתבצעת לרוב בחדריחדרים, רחוק מכולל, ולא אחת נמנעות נפגעות העבירה לפנות לרשויות אכיפת החוק, בשל תלות רגשית או כלכלית בבעליהן ובשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילוי והעמדת בעלים אלימים לדין. חומרה מיוחדת מייחס המחוקק לעבירות אלימות כלפי בן זוג ולא בכדי קבע בצדן כפל עונש (סעיף 382 לחוק העונשין). בפסק דין **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009) עמד בית המשפט על הצורך במתן הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה בעבירות מסוג זה:

עמוד 5

"עבירות אלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

בע"פ 669/12 **יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל** ((19.04.12), פסקה 3) שם בית המשפט מדגיש בהתרחבות התופעה של אלימות כלפי נשים/בנות זוג וחוזר לעמוד על הצורך בהכבדה בענישה תוך נסיגת נסיבות אישיות של בן הזוג האלים, וכך גם בע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.19).

וברע"פ 340/21 **איברהים מסראי נ' מ"י** (28.1.2021) חזר בית המשפט העליון על הצורך במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות מסוג זה:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף..."

נסיבות ביצוע העבירות והפגיעה בערכים המוגנים

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע כל אחת מהעבירות בכל אחד מהאירועים מלמדת במובהק על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים של שלמות גופה, כבודה ושלוותה של המתלוננת, אשתו של הנאשם. כתב האישום מלמד כי בשל עניין כספי, הנאשם גרר את אשתו תוך שהוא אוחז בחזקה בידה עד לחדר הילדים, שם הכה בעינה במכת אגרוף שגרמה לנפיחות ואדמומיות סביב עינה, הוסיף והחמיר במעשיו כשהצליף בגופה באמצעות כבל של מחשב ואם לא די בכך, השליך לעברה מאוורר שפגע בכתפה.

הנאשם חבל בגופה של אשתו, אם ילדיו, חברתו לחיים למעלה מ-20 שנים באמצעות ידיו, באמצעות כבל ומאוורר, בברוטליות, ללא מחשבה על תוצאות והשלכות מעשיו על המתלוננת, הפיזיות והנפשיות. הנאשם במעשיו לא רק פגע פיזית במתלוננת, אלא השפיל אותה ורמס את כבודה כאדם וכאישה.

ענישה נוהגת

6. העונשים המוטלים על גברים אלימים המורשעים בעבירות אלימות פיזית ו/או מילולית, כלפי בנות זוגם, נעה בקשת רחבה ולרוב נגזרים מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאותיהן. בחינת מקרים בפסקה על פי רוב, תשאף למקרים שנסיבותיהם דומים פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי, גם ממקרים חמורים יותר או קלים יותר, נוכל ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת והראויה לנהוג, והכל בהתאמה ובשינויים המחויבים למקרה הנדון.

ברע"פ 8755/21 **איאד אבו עראר נ' מדינת ישראל** (26.12.2021) שניסבותיו חמורות מהמקרה לפני, נדון מקרה בו נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 52057-10-21) בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (ת"פ 10891-05-20). המבקש, רופא במקצועו, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. המדובר במי שתקף את אשתו תחילה בבית הוריו באמצעות ידיו על ראשה ובידיה ובהמשך בביתם הכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה לרצפה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה בחזקה והכה בה באמצעות ידיו. כתוצאה ממעשיו נגרמו לאישה חבלות בדמות שבר תוך וחוץ מפרקי אשר שוחזר וגובס בבית החולים, וסימנים אדומים ברגליה וגבה. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל**, ומטעמי שיקום ופגיעה קונקרטיים בעבודת הנאשם ביטל את ההרשעה והטיל עליו של"צ וענישה נלווית. **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור תוך שציון כי מדובר ב"רף מקל" של ענישה.**

ברע"פ 7887/20 **עבד עאבדין נ' מ"י** (10.1.2021) שניסבותיו חמורות מהמקרה שלפני, הורשע המבקש בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות של בת זוג, ושלוש עבירות של תקיפה סתם של בת זוג. בעקבות ויכוח הכניס המבקש את ידו לחזה של המתלוננת ולחץ בחוזקה, והיכה אותה בגבה, ושרט את ידיה, השליך אותה על רצפה והיכה אותה בסטירות על פניה ובעט בה ברגלו. בהמשך איים אליה השליך אותה לעבר ספה, היכה אותה בסטירות בפניה, בעט ברגלה משך אותה בידה, ומשכה בכוח, השליך אותה בספה, היכה בפניה וחזר ובעט ברגליה. בהמשך השליך אותה על הרצפה בעט ברגליה וסטר לה בפניה, גרר אותה על הרצפה. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננת המטומות ברגליה ובידיה, שריטות ואדמומיות. עוד עולה כי שלושה חודשים קודם לכן שבר לה כלי איפור וסטר לה בנוכחות אמו. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר וגזר 11 חודשים. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם על 12 - 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש 20 חודשים, ובקשת רשות הערעור נדחתה.**

בענייננו, מדובר במספר אירועים קטן יותר, אך מנגד מדובר בתוצאה חמורה יותר של שבר בידה של המתלוננת.

ברע"פ 1536/20 **אלבז נ' מ"י** (1.3.2020) שגם נסיבותיו חמורות מהמקרה שלפני, הורשע המבקש בביצוע עבירות תקיפה ואיומים בשלושה אירועים שונים. בראשון דובר בחבטה בפניה של המתלוננת בתנועת אגרופ, נטילת סכין והצמדתו למותנה ואיום ברצח. השני, הכאת המתלוננת במכות אגרופ בידה הימנית וגרימת שטף דם, ובאישום השלישי בעיטות ברגלה של המתלוננת וגרימת שטפי דם. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשים, והטיל 12 חודשי מאסר בפועל.** הערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור נדחו, **תוך שציון כי אף במצבו הבריאותי הקשה של המבקש, אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור.**

בת"פ (שלום ב"ש) 51595-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** (27.12.2021), קבע בית משפט זה בנסיבות מקלות הרבה יותר מהמקרה הנדון, מתחם ענישה בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג. הנאשם שחיפש את מנת הסמים שלו ולא מצאם, החל להכות באגרופיו בבטנה וחזה של אשתו, בהמשך בעט ברגליה וגרם לחבלתה בדמות שפשוף בין ירכיה. בנוסף, במועד מוקדם לאמור, איים כי יפגע בה בזמן שהיא ישנה. עונשו של הנאשם, **נעדר עבר פלילי, נגזר ל 9 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.

בת"פ (שלום ב"ש) 55607-11-18 ממדינת ישראל נ' בלחינז (11.3.2019) קבע בית המשפט מתחם עונש בין 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בשתי עבירות תקיפת סתם כלפי בת זוג והפרעה לשוטר. המדובר במי שמשך בשערותיה של אשתו וחבט בראשה, ולאחר שהמשטרה הגיעה שוב חבט בראשה ומשך בשערותיה ובהמשך עוד התנגד למעצרו. בית המשפט גזר על הנאשם בעל רישום שלא כולל הרשעה בעבירות ממין העניין ולאור עמדת המתלוננת, 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 26235-12-21 מדינת ישראל נ' אבו אקוידר (ניתן ב-02.11.2022) נדון עניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ובתיק נוסף אותו צירף הורשע בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 בחוק העונשין ותקיפה סתם - בת זוג לפי סעיף 382(ב) בחוק.

בתיק האב, נסיבות ביצוע העבירה מעלות כי הנאשם תקף את המתלוננת בשל כך שלא העירה אותו בזמן שביקש, בכך שבעט ברגליה ובעט בגופה עד שנפלה ארצה והמשיך לבעוט בה ולהכות אותה באמצעות ידיו כשבהמשך משך בשיערה, הצמידה לקיר והכה בזרועה. נוכח מעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שטפי דם רבים, נפיחות משמעותית בשוקיים, שטף דם בזרוע שמאל ושריטה בצוואר. המאשימה עתרה לקבוע מתחם העונש בין 8 - 18 חודשים, בית המשפט זה קבע את מתחם העונש בין 12 - 30 חודשים.

נסיבות ביצוע העבירה בתיק המצורף מעלות כי הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהרים את רגלו בכדי לבעוט בפניה, המתלוננת הרימה את ידה להגן על פניה וידה ספגה את עוצמת הבעיטה וכתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה חמורה בדמות שבר באצבעות כף ידה השמאלית, נפיחות ורגישות.

בנוסף, כחודש עובר לאירוע הנ"ל, תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מטען נייד וצינור. נוכח שכתב האישום הוגש בשיהוי ניכר של 3 וחצי שנים ללא הסבר מניח את הדעת, מתחם העונש נקבע בין 10 - 30 חודשי מאסר בפועל. עונשו הכולל של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר ל-22 חודשי מאסר בפועל.

לאחר איזון בין השיקולים הנדרשים לקביעת מתחם העונש ההולם, לרבות הענישה הנוהגת והפגיעה בערכים המוגנים, סבורני כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נכון וינוע בין 10 - 28 חודשי מאסר בפועל.

סטייה מהמתחם וקביעת עונשו של הנאשם

7. בהתאם לסעיף 40ד'(א) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. כידוע, שיקולי השיקום אינם חזות הכל ויש מקרים בהם נאשם יעבור הליך שיקומי אף משמעותי ועדיין, שיקולי ההרתעה והגמול יגברו על שיקולי השיקום. בעבירות של אלימות במשפחה ואלימות כלפי נשים בפרט, נוכח שכיחות התופעה לשיקולי ההרתעה והגמול יינתן לרוב משקל נכבד בגזירת עונשו של הנאשם. עם זאת, דווקא כשמדובר בעבירות של אלימות בין בני זוג, בעיקר של גברים כלפי נשים, ישנה חשיבות מהמעלה הראשונה להליך השיקומי אותו יעבור הגבר האלים והדברים מקבלים משנה תוקף עת מבקשים הצדדים לחזור למערכת יחסים זוגית וניהול תא משפחתי משותף.

במקרה דנן, שולב הנאשם בהליך טיפולי שהחל בחודש מרץ 2021 ולמעשה הוא ממשיך את ההליך עד היום. תסקיר עמוד 8

שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם חיובי ביותר הן בנוגע למאפייני אישיותו, השקפותיו ותפיסתו את מעמדה של האישה בכלל, ועוד יותר בקשר להליך הטיפול בו שולב עד כה.

טענת ב"כ המאשימה, לפיה ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם "אינו משמעותי" ו"אינו עומד בגדרי סעיף 40 ד (א) לחוק העונשין" נאמרה מהפה כלפי החוץ, תוך אחיזה דווקנית במשפט או שניים מתוך תסקירי שירות המבחן לצד התעלמות מופגנת מהעולה ומהנפרס בלא פחות מ-3 תסקירים שהגיש שירות המבחן אשר אין חולק כי הוא הגורם המקצועי בהקשר זה.

הנאשם עבר הליך טיפולי ממושך, פרטני וזוגי, בגדרם רכש כלים להתנהגות מיטיבה ביחסים זוגיים ובתחומים אחרים, גילה אחריות, מבין את חומרת מעשיו והפיק לקחים. הדברים עולים מתוכנם של התסקירים אשר פורטו בהרחבה לעיל, ומדברים בעד עצמם.

הנאשם צלח את ההליך הטיפולי שהותאם בדקדקנות לצרכיו, כפי שנעשה בדרך כלל על ידי שירות המבחן. לא רק זאת, אלא כי ניתן לומר שהנאשם השתקם, ואם לא זאת, כי אז לא ניתן לחלוק שסיכויי שיקומו גבוהים, אף גבוהים מאוד.

אשר על כן, ובהתאם לסעיף האמור, משיקולי שיקום אני מוצאת לנכון לחרוג ממתחם העונש אותו קבעתי.

בגדרי השיקולים לעונשו של הנאשם לאחר חריגה ממתחם העונש יינתן משקל לתקופת מעצרו של הנאשם, משך חודשיים מאחורי סורג ובריה לראשונה בחייו, כשלאחר מכן היה עצור משך כחודשיים נוספים באזוק אלקטרוני ולאחר מכן משך תקופה ממושכת בתנאים מגבילים, הרחק מביתו, ילדיו ומקום עבודתו.

יינתן משקל להליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם שיש ויהיה בו לתרום ולסייע לו ולמתלוננת להתמודד בלחצים ורגעי משבר במערכת היחסים הזוגית והמשפחתית.

יינתן משקל לעמדת החיובית מאוד של המתלוננת גילתה דעתה בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הן ביחס למערכת היחסים שבינה לבין הנאשם והן ביחס להליך הטיפולי אותו עבר ועובר הנאשם, ולרבות התרשמות בית המשפט מרצונה הכן והאמיתי לחזור למערכת זוגית ומשפחתית עם הנאשם. כאן המקום לציין מהתרשמותי כי רצונה של המתלוננת אינו נובע מחולשתה, אלא דווקא מחוזקה ורצונה לאחד שנית את המשפחה.

יינתן משקל להעדר עבר פלילי לרבות לעובדה כי השניים נשואים שנים רבות ומדובר באירוע חד פעמי בנסיבות בהן הנאשם היה נתון תחת לחץ כבד כעולה מתסקיר שירות המבחן, אשר חזר וציין בסיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם.

אביא בחשבון פגיעה אפשרית בנאשם ובני משפחתו הסמוכים על שולחנו ככל שידרש לרצות מאסרו מאחורי סורג ובריה או בעבודות שירות לתקופה מקסימלית. תינתן הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר במהלכו לא רק שלא נשנו מעשי הנאשם אלא וכאמור בחר הנאשם להרתם להליך טיפולי משמעותי להטיב עם עצמו, עם אשתו וילדיו.

בסוף הדברים יינתן משקל הודאתו בהזדמנות הראשונה ולחיסכון בזמן השיפוטי והעדת המתלוננת כשבמקרה הנדון שוכנעתי כי הודאת הנאשם מגלמת חרטה כנה וקבלת אחריות של ממש על מעשיו.

סוף דבר

מכלל הדברים האמורים, באיזון בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, סבורתני כי עונש החורג לקולא מהמתחשק ביעת העונש ברף הנמוך יותר של הענישה הנוהגת, הוא ההולם והראוי, ועל כן הנני לגזור עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. מקום העסקה - עיריית אופקים בכתובת הרצל 40, ובהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות מיום 28.09.2022. הנאשם הונחה להתייצב ביום 30.11.2022 - מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות, במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00 (יחידת עבודות שירות), מפקדת מחוז דרום. (אוטובוסים להגעה ליד כלא אשל, אוטובוס קו אגד מס' 46 מתחנה מרכזית באר שבע).

עבודות השירות יבוצעו 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם הוזר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה וכל חריג מכללים אלו יהיה בה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. התחייבות כספית בסך ₪ 5,000 שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה וזאת לתקופה של 3 שנים מיום השחרור ממאסר.

ד. צו מבחן למשך 6 חודשים. לנאשם הובהרה חשיבות המשך שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.